

Barne og ungdomsarbeid

Vet du hva som er likheten mellom Jesus og dagens ungdom?

De bor hjemme til de er 30, og dersom de gjør noe så er det et under !

Menigheten trenger barna og de unge!

Kanskje noen sier: Trenger kirken egentlig ungdommen og all det bråket og den musikken? Ja, klart det !!

Det er helt avgjørende for kirkens fremtid at ungdommen er med. At den tar vare på barna og de unge.

Barn og unge er utrolig viktige for menigheten. Ja, de er viktige for alt som skjer i verden. Dersom ikke nye generasjoner fikk slippe til ville jo verden totalt stoppe opp.

Det er de unge som har preget verden. Det er ungdommen som har funnet på smarte ting. Newton var 24 år da han fikk eplet i hodet og kom med sine teorier om tyngdekraften. Niels Henrik Abel (født på Finnøy) ble bare 27 år gammel, men er regnet som en av verdens største matematikere.

Og hva er gjennomsnittsalderen i OL? Rundt 25 år – de yngste er i sommer OL. Det er ungdommen som står for de største prestasjonene. Det er ikke mange 50 åringen som peser seg rundt i langrennsløypa.

*”Gled deg, ungdom, mens du er ung,
vær glad og fornøyd i livets vår!
Gå på de veier som hjertet vil,
følg det som lokker ditt øye!
Men vit at Gud skal kreve deg til ansvar
for alt det du har gjort.
Få ergrelser bort fra ditt sinn,
og hold det onde fra livet!
For ungdomstiden, livets vår,
svinner som et pust.”*

Forkynneren 11, 9-10

Ungdomstiden er en aktiv, tett og hektisk tid, da mange brytninger skjer og mange viktige veivalg blir tatt.

Moses var en ung mann da han ble valgt ut av Gud. Vi tenker kanskje mest på Moses som en gammel mann med skjegg, men hadde også vært ung. En gang var han en ung gutt som gjette småfeet hos sin svigerfar. Det var da han hadde sin kallsopplevelse. Midt i ungdomstiden kalte Gud Moses til tjeneste. Og Moses kjente seg ikke perfekt. Nei, han klagde til og med til Gud for at han var så ung og ikke kunne tale! Men Gud brukte Moses.

Eller hva med Jeremia? Jeremia trodde ikke helt på seg selv. Når Gud kalte ham til profet så sa han:

6 Men jeg svarte: «Å, Herre Gud, jeg duger ikke til å tale; jeg er så ung!»

7 Da sa Herren til meg:

«Si ikke at du er ung!

Alle jeg sender deg til, skal du gå til,

og alt jeg befaler deg, skal du tale. - Jeremia 1, 6-7

Gud kunne bruke Jeremia selv om han var ung. Ja, vi kunne nevne mange fra Bibelen, Josef, Kong David, Daniel og ikke minst Maria – den unge jenta som Gud brukte!! Og Jesus ! Han var jo bare et barn da han imponerte de lærde som 12 åring i templet. Og han fullførte sin gjerning som 33 åring..!

Alle var de villige til å la Gud bruke dem til det som han hadde tenkt. Slik er det også med mange ungdommer i dag. De velger bibelskoler, utdanning som de kan bruke i Guds tjeneste. Mange ønsker å jobbe 100% for Herren – det står det respekt av...

Men ungdommen trenger gode støttespillere:

Barne og de unge trenger menigheten

Like mye som en voksen menighet trenger barna og de unge så gleder også det motsatte. Barn og unge trenger å høre til et fellesskap med voksne som inkluderer og tar vare på de unge. Jesus trengte en Maria og Josef. Han hadde forbilder i sine foreldre.

Eller la oss tenke på Moses igjen. Han ble selv tatt hånd om av fra han var liten. Men fikk være et forbilde for en ny god leder på sine gamle dager. La oss lese fra Andre Mosebok:

7 Moses tok et telt og slo det opp utenfor leiren, et godt stykke ifra. Han kalte det møteteltet. Alle som ville søke råd hos Herren, gikk til dette teltet utenfor leiren. 8 Hver gang Moses gikk ut til teltet, reiste hele folket seg, stod hver i sin teltdør og så etter ham til han var kommet inn. 9 Og når Moses var kommet inn i teltet, senket skystøtten seg og ble stående i teltdøren, og Herren talte med Moses. 10 Når folket så skystøtten stå i teltdøren, reiste de seg alle sammen og bøyde seg til jorden, hver i sin teltdør. 11 Så talte Herren med Moses ansikt til ansikt, som en mann taler med en annen. Siden gikk Moses tilbake til leiren. Men hans tjener, en ung gutt som hette Josva, Nuns sønn, holdt stadig til i teltet. 2. Mosebok 33, 7-11

Hør: Ungdommen er ikke bare ute etter penger! De vil ikke bare fiske i lommeboka di!

Det viktigste vi kan gjøre for ungdom er å være gode forbilder. De trenger å være sammen med noen som har gått lenger med på veien. Josva var en ung mann. Han holdt seg i nærheten av Moses. Han lærte av ham, han satt sammen med Moses i teltet.

Jeg beundrer ungdommen for å være så radikale, så engasjerte og overgitte i sin tro. Det er noe som vi voksne burde la oss inspirere av.

Vi skal ikke prøve å være ungdommer – nei den tid er forbi for mange. Men vi har en viktig veileder rolle – nærmest talentspeidere.

Paulus så et potensiale i en ung elev som het Timoteus – en ung menighetsleder i Efesos, Hellas. Ungdommen Timoteus fikk mange oppmuntringer fra sin leder.

”La ingen forakte deg fordi du er ung, men vær et forbilde for de troende i ord og gjerning, i kjærlighet, troskap og renhet - 1. Timoteus 4, 12

Den modellen Moses var for Josva, eller Paulus var for Timoteus, er et forbilde. Paulus sørget for at det han trodde på, fikk ”*bein å gå på*” gjennom unge mennesker. Ja, han kalte Timoteus sin sønn i troen og oppmuntret ham. Det han kunne legge inn i den unge potensielle lederen, ville gi frukt i lang tid. Han investerte tid, fellesskap og livsvisdom i den unge gutten, det var vel anvendt tid.

Moses og Paulus fikk være åndelige fedre – vi trenger flere slike både mødre og fedre. Gode veiledere er faktisk mangelvare i dag.

Jeg var nettopp på et seminar med en politimann som sa at mange foreldre i dag ikke lever opp til foreldrerollen. De vil helst ikke være voksne forbilder og de springer rundt med mobiltelefonen og sender meldinger like mye som sine barn. De prøver å være like kule og stilige som deres barn.

Men saken er at barn og unge ønsker seg ikke kule stilige foreldre – de ønsker seg trygghet og grenser og gode oppvekstvilkår. Så må far og mor gjerne ha en kjedelig sveis, gå i gamle dongeribukser og joggesko og bruke en gammel mobil som ligner mer på et slagvåpen fra middelalderen enn en hip ringedings fra 2006.

Et fungerende barne og ungdomsarbeid

Barne og ungdomsarbeid i gode og onde dager. Ja, alle som har vært med noen år vet at det ikke bare er fryd og gammen å drive med b&u arbeid. Det er hardt arbeid og mange ganger opplever man å stå alene.

Skal vi få barne og ungdomsarbeid til virkelig å fungere i menigheten må vi gjøre det sammen. Altfor ofte har dette arbeidet vært satelitt-arbeid. Barne og ungdomslederne vet vi nesten ikke hvem er, vi vet ikke når de møtes, vi vet ikke hva de holder på med. De svever rundt som en egen satelitt i bane rundt resten av det som skjer.

Her er det en stor utfordring i det at vi lar barne og u arbeid bli en viktig del av menighetens helhetlige arbeid. Det er jo det viktigste arbeidet vi har? Hvor ellers når vi så mange? Det er i tidlige år at man tar de viktigste veivalgene – da må vi jo være der og fortelle de gode nyhetene om Jesus.

Til slutt: Jeg møtte en gang en amerikaner som var på studiereise i Danmark. Han snakket om barne og ungdomsarbeidet og sa at vi må snu hele vår tankegang når det gjelder dette. Vi må slutte å tenke aldersgrupper – og begynne å fokusere mer på

relasjonen. Hvorfor skal vi bare være ledere for en bestemt aldersgruppe? Vi skal være ledere for personer – og la vekt på relasjon leder – ungdom.

For en ungdom representerer en ungdomsleder noe fast og konkret i kanskje en rotløs og opprevet tilværelse. Så skal plutselig denne ungdommen vokse fra arbeidet og ikke minst vokse fra lederen sin ?

Da jeg var yngre ble jeg tatt hånd om av ansvarlige og bevisste ledere. De brukte tid sammen med oss – var med oss i bibelgrupper, møter, både ukedager og i helger. Det hadde betydning.

Jesus sa: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til» - Markus 10, 14

Jeg opplevde å bli tatt hånd om av gode ledere som ikke skapte hinder, men som åpnet døren opp for til tider opprørsk ungdom. Men som så et potensiale – de så forbi dårlig oppførsel og at vi skulle være så kule og tøffe.

Vi som er voksne skal ikke hindre verken små barn eller ungdom i å oppleve et liv i fellesskap i kirken. La oss starte med å invitere ungdommen inn i våre liv. Og la oss invitere oss på besøk til ungdommen. Gå og se hva de gjør på en fredagskveld i kirken. Være med dem i cellegruppe! Bli den nye lederen deres !

Kirken stopper opp uten et barne og ungdomsarbeid.

Vi må slippe barna til - det gjør ingenting om de gråter og skriker litt. Det betyr bare at det er liv i kirken.

Vi trenger hverandre –voksne, barn og unge.
Vi skal gjøre dette sammen !

Gud velsigne barna og de unge – og DEG !!!